

2009



Een dag in Mantua anno 1604

In 2009 koos Kamerkoor Transparence er wederom voor haar publiek te boeien en verrassen door ongewone ingrediënten aan koormuziek te koppelen. Zo ook in het project rondom Monteverdi en andere Italiaanse (of daardoor geïnspireerde) renaissance componisten. Hebben wij in vorige projecten gekozen voor disciplines die het oog van de luisteraar aanspraken, dit keer speelt het oor de hoofdrol. Een schets van de voorstelling die we op 14 en 15 november gaven:

Het is donker. Een haan kraait, maar verder is alles nog in diepe rust. Alleen vanuit het klooster klinken fraaie liederen. Een emmer wordt leeggegooid, luiken worden geopend, Mantua ontwaakt! We lopen over de markt en zien, proeven en ruiken de verse waren. Mensen haasten zich naar werk of huis (geheime liefdes nemen schielijk afscheid) De dag is aangebroken. Naarmate de temperaturen stijgen, bloeit de passie op. Van voorzichtige eerste schreden, via balkonserenades tot liefdesuitingen die het sterven waard lijken. Mantua leeft!

Theatermaakster Irmgard Tummers kroop in de huid van Claudia Monteverdi en greep het publiek met haar vertelkunsten. Een instrumentaal ensemble (Hildegard Moonen, gamba, Maria en

Eveline Arnolds, fluit) en audioprojectie maakten de sfeer van weleer haast tastbaar.

Dansend door Zuid-Amerika in La Ninez de America



In 2009 is de traditie is voortgezet! Na een jaar waarin Kamerkoor Transparence haar 15-jarige jubileum vierde met een reprise van de wervelende Vreugdezang & Minnestrelen voorstelling, startten we 2009 met een

wervelende concertreeks waarin wederom de link gelegd werd met een andere discipline. Ditmaal door Zuid-Amerikaanse dansritmes als een rode draad door het programma te weven. Gepassioneerde, vaak melancholische klanken begeleidden de veelal vrolijke teksten. Luchtige liederen met een knipoog naar een wirwar van menselijke relaties tegenover liederen waarin de spanningen tussen de inlandse bewoners (de indianen), de veroveraars (Spanjaarden en Portugezen) en de slaven die zij meenamen uit Afrika te horen zijn. In dit project hebben we de hartstocht en de weemoedigheid van de Zuid-Amerikaanse muziek niet alleen laten horen, maar ook laten voelen, door ons en het publiek te laten leiden door de ritmes en de beweging die deze muziek in zich heeft.